

havde lagt til Grund, at det var en sund Grundsætning at sætte Tillæget til en vis Deel af Lønningen, saa er jeg derimod ganske entig i den Betragtning, som gjordes gjældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Turen). Lønningen fastsættes i Forhold til Mandens Tjeneste i Almindelighed og under Hensyn til, at han, naar han naaer en vis Alder, har et billigt Krav paa at kunne leve med Familie, men Lønningstillæget fastsættes i Forhold til, hvad den enkelte Person skal udgive for sig, naar han udcommanderes bort fra sit Hjem, og i saa Henseende tillader jeg mig at bemærke, at f. Ex. en Capitain, enten han staaer paa 12 eller 1800 Rd., væsentlig maa have de samme Udgifter uden Hensyn til Lønningen, og det er den Betragtning, som Udvalget er gaaet ud fra. Men der er endnu en meget væsentlig Betragtning. Nu foreslaaer man nemlig vel i denne Lønningstillægsslov, at den skal revideres samtidig med Lønningssloven, men dermed er ingenlunde givet, at disse to af hinanden ingenlunde saa afhængige Lønningsslove ville blive reviderede og komme ud paa eengang. Det kunde forudsættes, at Revisionen af den ene blev færdig; Lønningerne bleve da forandrede, og saa skulde de andre Sætter uden Hensyn til, om vi vilde finde det billigt og rigtigt, følge med. Det tvivler jeg neppe er i sin Orden. Det samme ærede Medlems Bemærkninger om Secondlieutenanternes Lønning før og nu ere forsaavidt begrundede, naar man ikke sammenligner Secondlieutenanternes Stilling nu med deres tidligere Stilling, men i den Henseende er der jo en stor Forskjel, idet de efter Hærløven kun kunne indkaldes med deres Aargang, altsaa gaae over i Reserven og i Forstærkningen fuldstændig samtidig med den Aarclasse, til hvilken de høre. De blive kun indkaldte til deres to Exercitser sammen med de Menige, som de ere indkaldte med fra første Færd af, og Stillingen er altsaa heelt anderledes. Det ærede Medlem sagde ganske vist ikke, at det vilde have Indflydelse paa Underofficerernes Mod, at deres Felttillæg forhøiedes, men han sagde, at det var gavnligt, for at de kunde forlade Hjemmet i godt Humør. Jeg veed nu just ikke, om de ville kunne forlade Hjemmet i godt Humør, men

med freidigt Sind var det i alt Fald onskeligt, at alle Krigere kunne forlade Hjemmet. Om det imidlertid vil have nogen væsentlig Betydning i denne Henseende, at de faae disse 12 R. mere daglig til deres Familie, og om det kan give dem et freidigt Sind til at kæmpe for Fædrelandet, skal jeg ikke indlade mig paa at afgjøre. Jeg troer, at det har langt større Betydning, at de under saadanne Forhold vide, at de efterlade deres Familier i deres Medborgeres Varetagt, og at den Mand, der gaaer gennem Folket ved saadanne Leiligheder, ikke vil undlade at bære Vidne om en levende Paaaktelse af den Gjerning, hvortil de ere dragne ud. Den Betragtning, man her gjør gjældende, om Betyrninger for Hjemmet, der kunne have Indflydelse paa den, der skal staaes i Felten, kan vel være sand, men det er ikke mere sandt for Underofficererne end for enhver Værnepligtig, og dernæst er der mange andre Betyrninger end Næringsforger, og der er særdeles mange af de Menige, der under meget sorgelige Vilkaar forlade Huis og Hjem for at drage i Felten. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgfreds meente, at det var for gniertagtigt — det var just ikke det Udtryk — at Udvalget vilde foreslaae nogen Nedsættelse i det Felttillæg, maaskee det var den Feltudrustningshjælp, som var foreslaaet for Dvergeneralen. Med Hensyn til Feltudrustningshjælpen skal jeg bemærke, at vi have holdt os til Mottverne i Lovforslaget. Motiverne sige, at dette Tillæg kun angaaer deres personlige Udstyring, altsaa deres Klæder, og en 300 Rd. kunne dog stiges i denne Henseende at være ganske antagelige for en Mand, som dog ikke kan være aldeles blottet, da han har en Lønning af 3,500 til 4,000 Rd. om Aaret. Men er det betegnende for Udvalget, at vi i denne Henseende have kunnet tillade os at foreslaae en anden Sats, saa forekommer det mig ogsaa at være betegnende for det ærede Medlems Standpunkt, at han kunde udtale sig saaledes derom. Man har sagt, at vi ved at foreslaae, at de 50 Rd., som vare tilkænkte Brigadegeneraler og andre Generaler, skulde bortfalde, have villet berøve dem Leilighed til at modtage